ISUS HRISTOS DESCOPERIT ÎN SCRIPTURI

IDEEA CENTRALĂ Întreaga Scriptură mărturisește progresiv despre Isus Hristos: Fiul veșnic, Mesia făgăduit și Mântuitorul care a împlinit răscumpărarea, domnește și mijlocește pentru ai Săi.

CUVÂNT-CHEIE DESCOPERIRI: I. Prezența Sa • II. Promisiunile Sale • III. Împlinirea Sa

INTRODUCERE – O BIBLIE, UN SINGUR MÂNTUITOR

În drumul spre Emaus, ucenicii cunoșteau faptele vieții și morții lui Isus, dar nu înțelegeau necesitatea suferințelor Sale. Domnul nu începe cu o nouă minune, ci le explică Scripturile: ***„a început de la Moise și de la toți prorocii”*** și le-a arătat ce era scris despre El (Luca 24:25–27). Legea, Prorocii și Psalmii (Luca 24:44–47) mărturisesc despre Hristos. Vechiul Testament promite, iar Noul Testament descoperă împlinirea. Pericolul rămâne să cunoaștem textul Bibliei fără să venim cu credință la Cel despre care ea mărturisește (Ioan 5:39–40).

I. DESCOPERIREA PREZENȚEI SALE – FIUL VEȘNIC

A. Fiul este Creatorul și Susținătorul universului

Nașterea la Betleem este începutul vieții Sale omenești, nu al existenței Fiului. Ioan 1:1 afirmă că la început Cuvântul **era**. Potrivit Coloseni 1:16–17, toate lucrurile au fost făcute **prin El, pentru El și se țin prin El**. Fiul nu aparține creației: El este veșnic, Creatorul și Domnul istoriei. Mântuitorul care intră în lume este Acela prin care lumea însăși a fost făcută.

B. Hristos este mărturisit în istoria lui Israel

În 1 Corinteni 10:4, Pavel numește stânca duhovnicească din pustiu *„Hristos”*, arătând semnificația hristologică a purtării de grijă a lui Dumnezeu. Ioan 12:41 leagă slava văzută de Isaia (Isaia 6) de slava lui Hristos. Nu trebuie totuși să identificăm automat fiecare apariție a Îngerului Domnului cu Fiul înainte de întrupare. **Principiul de interpretare:** citim Vechiul Testament în contextul său și în lumina împlinirii descoperite în Noul Testament.

II. DESCOPERIREA PROMISIUNILOR SALE – MESIA FĂGĂDUIT

A. Biruitorul și Împăratul promis

În Geneza 3:15, imediat după cădere, Dumnezeu anunță vrăjmășia dintre sămânța femeii și șarpe. Citită în lumina întregii Scripturi, promisiunea anticipează biruința asupra răului, printr-un Biruitor care va suferi. Făgăduința continuă prin Avraam (Geneza 22:18) și casa lui David (2 Samuel 7:12–13). Solomon este împlinirea apropiată a promisiunii privitoare la urmașul lui David; împărăția veșnică își găsește împlinirea deplină în Isus (Luca 1:32–33). Isaia 9:6 Îl vestește pe Copilul numit *„Dumnezeu tare”*, iar Daniel 7:13–14 anunță pe *„Fiul omului”* care primește o stăpânire universală și veșnică.

B. Robul care suferă în locul celor vinovați

Isaia 53:4–6 descoperă și ce avea să facă Mesia: ***„El era străpuns pentru păcatele noastre”*** (v. 5); ***„Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor”*** (v. 6). Noi am păcătuit, iar Cel nevinovat poartă judecata cuvenită păcătoșilor. Jertfele repetate ale Legii nu puteau îndepărta definitiv păcatul (Evrei 10:1–4); ele pregăteau înțelegerea jertfei unice și suficiente a lui Hristos. **Crucea nu este accidentul unei istorii scăpate de sub control, ci împlinirea planului lui Dumnezeu.**

III. DESCOPERIREA ÎMPLINIRII SALE – MÂNTUITORUL REVELAT

A. Fiul Îl descoperă deplin pe Tatăl şi împlineşte răscumpărarea

Noul Testament nu desfiinţează Vechiul Testament, ci descoperă împlinirea lui: Fiul S-a întrupat, a trăit fără păcat, a murit pentru păcătoşi, a înviat şi S-a înălţat la dreapta Tatălui. Evrei 1:1–3 uneşte trei adevăruri despre El: **revelaţia** — Dumnezeu ne-a vorbit în mod culminant prin Fiul, *„întipărirea Fiinţei Lui”*; **ispăşirea** — El *„a făcut curăţirea păcatelor”*; **înălţarea** — El *„a şezut la dreapta Măririi”*. Aşezarea Sa la dreapta Tatălui dovedeşte că jertfa a fost adusă o dată pentru totdeauna, nu că mijlocirea Sa ar fi încetat (Evrei 10:11–12; 7:25).

B. Cele trei slujiri mesianice împlinite în Hristos

PROFETUL desăvârşit – El Îl descoperă pe Dumnezeu cu autoritate finală. Profeţii au vestit Cuvântul lui Dumnezeu; prin Fiul, Tatăl S-a revelat în mod culminant (Evrei 1:1–2). De aceea, credinţa nu inventează un Hristos după preferinţe, ci ascultă de Cel descoperit în Scripturi.

PREOTUL desăvârşit – El ne împacă cu Dumnezeu prin jertfa Sa şi continuă să mijlocească pentru poporul Său. Spre deosebire de preoţii vechiului legământ, El este fără păcat şi a adus o jertfă definitivă (Evrei 4:14–16; 7:24–27). ***„Poate să mântuiască în chip desăvârşit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El”*** (Evrei 7:25).

ÎMPĂRATUL desăvârşit – El domneşte acum şi Îşi va arăta deplin domnia la revenirea Sa. Este *„Împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor”* (Apocalipsa 19:16). Autoritatea Sa asupra Bisericii şi judecata Sa finală cer credinţă şi ascultare.

Unitatea celor trei slujiri: Hristos ne arată adevărul ca Profet, ne aduce la Dumnezeu ca Preot şi ne conduce ca Împărat. Nu Îl putem accepta ca Mântuitor refuzând autoritatea Cuvântului şi domnia Sa.

ÎNCHEIERE – DE LA SCRIPTURI LA PERSOANA LUI HRISTOS

De la Geneza până la Apocalipsa, Scriptura descrie aceeaşi lucrare a harului: **prezenţa Fiului veşnic**, **promisiunea Mesiei** şi **împlinirea mântuirii în Hristos**. Drumul spre Emaus ne avertizează: informaţia biblică, fără înţelegerea lui Hristos şi fără credinţă, nu este suficientă. Ucenicii au început să priceapă când Domnul le-a deschis Scripturile (Luca 24:32).

Întrebări pentru cercetare personală: Ascult de Hristos ca Profet? Mă încred numai în jertfa şi mijlocirea Lui ca Preot? Mă supun domniei Lui ca Împărat?

REŢINE: Vechiul Testament Îl promite pe Hristos; Noul Testament Îl arată ca împlinirea făgăduinţelor. Toată Scriptura ne conduce spre un singur Mântuitor, vrednic de încrederea, închinarea şi ascultarea noastră.